

Савремена српска драма

Откако је, 1998. године, Удружење драмских писаца Србије покренуло едицију “Савремена српска драма” досад је објављено осамнаест књига са укупно деведесет и пет драмских текстова наших савремених драматичара. Ако знамо да је покретање ове едиције било реакција на прилично неповољну ситуацију, која је владала а и још је присутна у домаћој издавачкој пракси када је реч о објављивању драмских текстова, будући да ни један од наших издавача нема посебну наменску библиотеку у којој се објављују драме, а ретко се штампају драмски текстови у виду посебних издања, док само два тромесечна часописа

имају у својим садржајима дела наших савремених драматичара, онда је ван сваке сумње да едиција “Савремена српска драма” није само испунила једну празнину, него је и одговорила евидентном културном императиву нашег времена. Наиме, несумњиво да је драмским текстовима место на позорницама, али, исто тако, не сме се заборавити потреба да дела намењена извођењима на сцени треба да буду доступна свим заинтересованим, како нашим, тако и читаоцима у иностранству, што је заправо предуслов да буду изведена и у позориштима. Зато едиција “Савремена српска драма” није само један класичан издавачки подухват. Она има вишеструку мисију: поред несумњиве чињенице да делује подстицајно на саме драматичаре, јер им омогућује да дођу у додир са читаоцима, ова едиција пружа прилику и позоришним уметницима, пре свега редитељима и драматурзима, да се упознају са новим остварењима домаћих писаца и да на се основу властитих избора одреде да их и изведу. У том смислу културна функција овог подухвата више је него драгоцен.

Ако се, макар и летимично, прегледају садржаји свих осамнаест објављених књига едиције “Савремена српска драма” лако је могућно установити да су у њој заступљени сви важнији драмски жанрови, почев од трагедија и драма па до комедија, фарси и антидрама, укључујући комаде за децу, као и дела намењена извођењима на електронским емисионим медијима (радио и телевизија) потеклих из пера представника више различитих генерација наших савремених драматичара. Тако су у едицији заступљени писци старије генерације (Александар Поповић, Александар Обреновић, Ђорђе Лебовић, Слободан Стојановић, Драган Томић., Миодраг Ђурђевић, Мирко Петковић, Бора Ољачић, Соња Богдановић и др.) затим представници старије и млађе средње генерације (Миодраг Илић, Миодраг Ђукић, Александар Ђаја, Миладин Шеварлић, Миодраг Зупанц, Весна Јанковић, Снежана Кутрички, Едуард Дајч, Зорица Симовић, Марина Миливојевић, Леон Ковке, Владимир Ђурић, Сениша Ковачевић, Новица Савић, Зоран Божовић, Братислав Петковић, Радомир Путник, Радослав Павловић, Стеван Копривица, Радослав Златан Дорић, Милан Јелић, Иван Панић и др.) све до најмлађих драмских стваралаца (Љубинка Стојановић, Радмила Јовановић, Бошко Сувајцић и др.).

Сваки објављени драмски текст у књигама едиције “Савремена српска драма” пропраћен је фотографијом писца и краћом био-библиографском и театорграфском белешком о њему. Такође, свака књига садржи исцрпан поговор из пера наших угледних критичара, теаролога или драматичара. Тематски и стилски различити, драмски текстови објављени у едицији “Савремена српска драма”, највећим делом, са успехом су извођени на сценама наших најугледнијих позоришта.

Зато је за едицију “Савремена српска драма” могућно констатовати да представља незамењиву антологијску панораму савремене српске драмске књижевности, која није стекла само позитивну рецепцију и велики углед у нашој средини (поред осталог, додељена јој је награда “Лаза Костић”

на новосадском Сајму књига), него и у иностранству, што се може закључити по великом занимању славистичких семинара из разних земаља широм света, као и више страних удружења драмских писаца.

Перманентна отвореност према свим стиловим и жанровима, као и према свим генерацијама домаћих драматичара, пријемчивост за све експерименте и иновације у драмском стваралаштву, у складу са оном максимумом коју је још Викторијен Сарду изрекао, а према којој “сваки драматичар има свој начин, према своме темпераменту, правцу и методи у послу”, чини едицију “Савремена српска драма” јединственом у нашој књижевној и позоришној пракси.

Таква, она остаје не само као верно огледало духа једног немирног и променама богатог времена, него и као трајно сведочанство о напорима српских драматичара свих генерација да позориштима и електронским емисионим медијима понуде занимљива, тематски актуелна и драматуршки консеквентно написана дела.